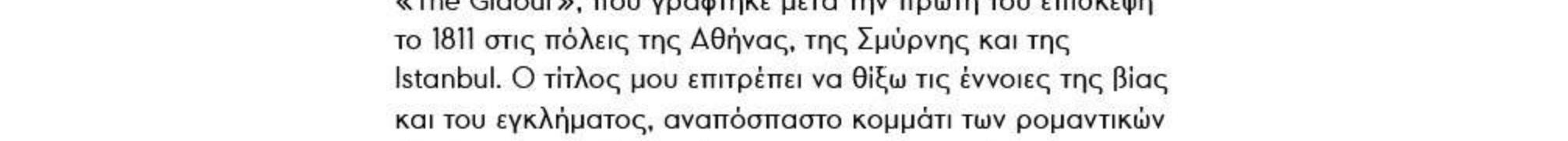

ΘΕΑΤΡΟ
07/07/2021 | 18:12

Φεστιβάλ Αθηνών: Η Λενιώ Κακλέα για το Age of Crime

Η νέα αλλά και οι καθοριστικές για τη διαδόρυμή της παραστάσεις της, το 1821 και η εποχή του κορυφού, ο χορός στην Ελλάδα και τα επόμενα βήματά της

Age of Crime της Λενιώς Κακλέα, στο Φεστιβάλ Αθηνών © Μαρία Τούλατσα

Iωάννα Γκομούζα

15 SHARES

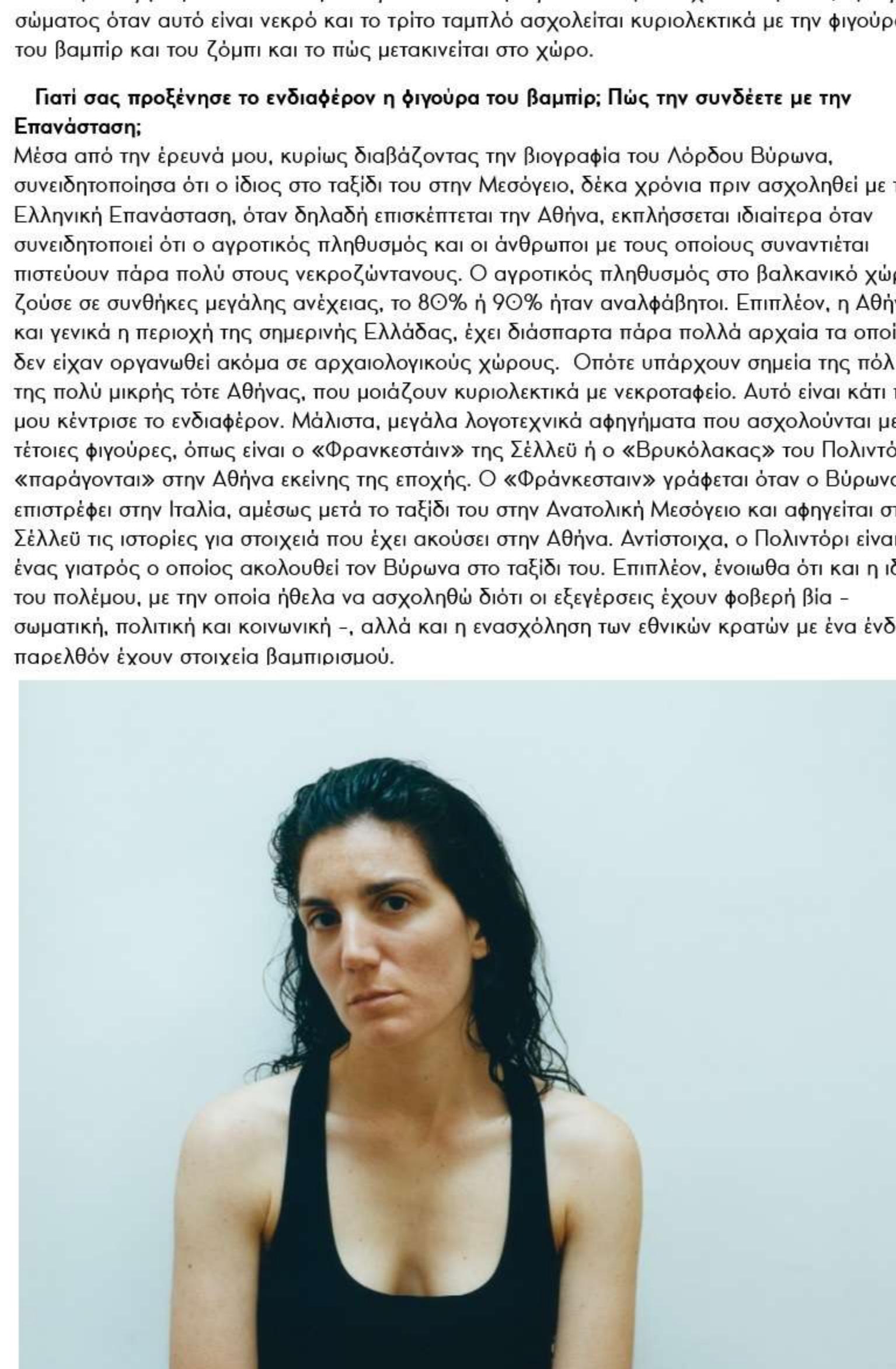
Συνέντευξη: Η Λενιώ Κακλέα και η νέα της παράσταση στο Φεστιβάλ Αθηνών. Δείτε αποκλειστικές εικόνες από το Age of Crime

Τι πραγματεύεται το «Age of Crime» και ποιες οι αναφορές που καθοδήγησαν τα βήματά σας σε αυτό το εγχείριμα;

Η παράσταση Age of Crime δομείται από δύο στοιχεία: Το πρώτο είναι η φιγούρα του θαμπίρ (των νεκροζύντων, βρικολάκων ή σποιχεών), που είχαν έντονη παρουσία στις λαϊκές αφηγήσεις του αγροτικού πληθυσμού που κατοικούσε τον ευρύτερο βαλκανικό χώρο.

Διατρέχει σε αυτή τη φιγούρα διότι μου θυμίζει πώς κάθε προσπάθεια εορτασμού και ενσαχολήσης με το ένδοξο παρελθόν έχει βαρικολόγικα χαρακτήρα.

Το δεύτερο στοιχείο είναι οιθωμανικές αφηγήσεις των πρώτων γεγονότων της επανάστασης και συγκεκριμένα της πολιορκίας της Τριπολίτσας, Χρομόποιουών επεξεργασμένα αποστάσματα από την πρωτοπόρωση αφήγηση του Γιουσέφ Έφεντη, οξιωματώχου της Υψηλής ο οποίος συμμετέχει στις διαπραγματεύσεις των σούμηρων και προσπαθεί να κατανοήσει τα κίνητρα της εξέγερσης των Ρωμιών.

Age of Crime της Λενιώς Κακλέα, στο Φεστιβάλ Αθηνών © Μαρία Τούλατσα

Ο τίτλος της παράστασης σε τι αναφέρεται;

Πρόερχεται από στόχο του ποιήματος του Λόρδου Βύρωνα «The Giaour», που γράφτηκε μετά την πρώτη του επίσκεψη το 1811 στις πόλεις της Αθήνας, της Σμύρνης και της Ιστανόβη. Ο τίτλος μου επιπρέπει να θέξεις έννοιες της βίας και του εγκλήματος, αναπόσπαστο κομμάτι των ρόμαντικών εξεγέρσεων του 19ου αιώνα και των στρατηγικών που ακολούθηκαν για τη διαμόρφωση «ενιαίας» εθνικής συνείδησης από τα βαλκανικά κράτη.

Ποια η σχέση σας με τις εθνικές επετείους και τις επισημειώσεις αφηγήσεις για την ιστορία, πριν από την συγκεκριμένη ανάθεση και την ενασχόλησή σας με το 1821 μέσα από το Age of Crime; Πώς τις αντιμετωπίζατε και τι σκέψεις σας προβενούσαν;

Όταν μου έγινε η ανάθεση από το Φεστιβάλ Αθηνών, ένωσα ότι το έδαφος είναι ολιοθρητό. Η Ελληνική Επανάσταση είναι ένα πολύ πικύνικο ιστορικό φαινόμενο, παγκόσμιας εμβέλειας. Η αφήγηση που μου διδάσκεται στο σχολείο είναι απόσπασματική και πολύ συγκεκριμένης σκοπίας. Για να απαντήσω στην ανάθεση, κλήκητα κανάντηκη έρευνα που δεν είχα ξανακάνει για άλλα έργα μου, να επικεντρωθώ σε αυτή την περίοδο της ευρωπαϊκής ιστορίας που αρχικά πίστευα ότι δεν μενιέρει και να ανακαλύψω πέρα από αντίχεις και αιφλεγόμενες ήταν οι συνθήκες που διέπει ο αγροτικός πληθυσμός που είχαν ζήσει στην Αθήνα.

Επιπλέον, η ανάθεση έγινε μέσα από πλαίσιο του προγράμματος εθνικών εορτασμών από την 20th χρονία της Ελληνικής Επανάστασης. Σημασία είχε, λοιπόν, να απαντήσω ως καλλιτέχνιδα και στην ίδια την ανάθεση. Πώς συμμετέχει ένα παραστατικό έργο στην εγγύτητα;

Επιπλέον, η ανάθεση έγινε μέσα από πλαίσιο του νεκροζύντων, βρικολάκων και δημιουργίας «εθνικής» ταυτότητας. Το πάντα που μενιέρει μέχρι την αλλαγή φύλου, από το πώς επιλέγουμε να καθόμαστε, να κάνουμε έρωτα με το σώμα της Αθήνας, μέσα από την ιστορία της πόλης, την πολύ μικρής τότε Αθήνα, που μοιάζουν κυριολεκτικά με νεκροταφείο. Αυτό είναι κάτιο που μοιάζει στο ενδιφέρον. Μάλιστα, μεγάλο λογοτεχνικά αφήγημα που ασχολούνται με τέτοιες φιγούρες, όπως είναι ο «Φράκεσταν» της Σέλλεϋ ή ο «Βρυκόλακας» του Πολιντόρι «παπάγονται» στην Αθήνα εκείνης της εποχής. Ο «Φράκεσταν» γράφεται όταν ο Βύρωνας επιστρέφει στην Ιταλία, μενάσω μετά την Ανατολική Μεσόγειο και αφηγείται στους Σέλλεϋ τις ιστορίες για στοιχεία που έχει σκούπα στην Αθήνα. Αντίτοιχα, ο Πολιντόρι είναι ένας γιατρός ο οποίος ακολουθεί τον Βύρωνα στο ταξίδι του. Επιπλέον, ένοιωθα ότι και η ιδέα του πολέμου, μιας της οποίας ήδη έλαβε την ασχολησία δύο οι εξεγέρσεις έχουν φθερή βία - σωματική, πολιτική και κοινωνική - αλλά και η ενασχόληση των εθνικών κρατών με ένα ένδοξο παρελθόν έχουν στοιχεία βαυπισμού.

Πώς θα εκφράσει τη έρευνά σας γι' αυτό το εγχείριμα επί σκηνής; Τι θα δούμε στην παράσταση;

Η παράσταση οργανώνεται σε τρία ταμπλό. Το πρώτο δουλεύει περισσότερο την προετοιμασία των σώματος για μια κατάσταση δύσης είναι ο πόλεμος. Το δεύτερο αποχλείται με το βάρος του σώματος όταν αυτό είναι νεκρό και το τρίτο ταμπλό ασχολείται κυριολεκτικά με την φιγούρα του θαμπίρ.

Επιπλέον, η ανάθεση έγινε μέσα από πλαίσιο του νεκροζύντων κράτους, τη δουλειά του πρότερου και την επεξεργασία της σημερινής της ιστορίας.

Επιπλέον, η ανάθεση έγινε μέσα από πλαίσιο της πολιτικής αντίτοιχης της Αθήνας, μέσα από την επιστροφή μεταξύ της Αθήνας και της Βενετίας, μέσα από την επιστροφή της Αθήνας στην Ανατολική Μεσόγειο και αφηγείται στους Σέλλεϋ τις ιστορίες για στοιχεία που έχει σκούπα στην Αθήνα. Αντίτοιχα, ο Πολιντόρι είναι ένας γιατρός ο οποίος ακολουθεί τον Βύρωνα στο ταξίδι του. Επιπλέον, ένοιωθα ότι και η ιδέα του πολέμου, μιας της οποίας ήδη έλαβε την ασχολησία δύο οι εξεγέρσεις έχουν φθερή βία - σωματική, πολιτική και κοινωνική - αλλά και η ενασχόληση των εθνικών κρατών με ένα ένδοξο παρελθόν έχουν στοιχεία βαυπισμού.

Πώς θα εκφράσει τη έρευνά σας γι' αυτό το εγχείριμα επί σκηνής; Τι θα δούμε στην παράσταση;

Η συνέδεση με το σώμα μας και με την κίνηση είναι ταυτόχρονα πολύ αρχαία από την ποιητική ιστορία της Ελλάδας, έχει διάσημη παράδοση με την ιστορία της Αθήνας, επιπλέον, προσπάθεια να καθόμαστε, να κάνουμε έρωτα με το σώμα της Αθήνας, μέσα από την ιστορία της πόλης, την πολύ μικρής τότε Αθήνα, που μοιάζουν κυριολεκτικά με νεκροταφείο. Αυτό είναι κάτιο που μοιάζει στο ενδιφέρον. Μάλιστα, μεγάλο λογοτεχνικά αφήγημα που ασχολούνται με τέτοιες φιγούρες, όπως είναι ο «Φράκεσταν» της Σέλλεϋ ή ο «Βρυκόλακας» του Πολιντόρι «παπάγονται» στην Αθήνα εκείνης της εποχής. Ο «Φράκεσταν» γράφεται όταν ο Βύρωνας επιστρέφει στην Ιταλία, μενάσω μετά την Ανατολική Μεσόγειο και αφηγείται στους Σέλλεϋ τις ιστορίες για στοιχεία που έχει σκούπα στην Αθήνα. Αντίτοιχα, ο Πολιντόρι είναι ένας γιατρός ο οποίος ακολουθεί τον Βύρωνα στο ταξίδι του. Επιπλέον, ένοιωθα ότι και η ιδέα του πολέμου, μιας της οποίας ήδη έλαβε την ασχολησία δύο οι εξεγέρσεις έχουν φθερή βία - σωματική, πολιτική και κοινωνική - αλλά και η ενασχόληση των εθνικών κρατών με ένα ένδοξο παρελθόν έχουν στοιχεία βαυπισμού.

Πώς θα εκφράσει τη έρευνά σας γι' αυτό το εγχείριμα επί σκηνής; Τι θα δούμε στην παράσταση;

Η συνέδεση με το σώμα μας και με την κίνηση είναι ταυτόχρονα πολύ αρχαία από την ποιητική ιστορία της Ελλάδας, έχει διάσημη παράδοση με την ιστορία της Αθήνας, επιπλέον, προσπάθεια να καθόμαστε, να κάνουμε έρωτα με το σώμα της Αθήνας, μέσα από την ιστορία της πόλης, την πολύ μικρής τότε Αθήνα, που μοιάζουν κυριολεκτικά με νεκροταφείο. Αυτό είναι κάτιο που μοιάζει στο ενδιφέρον. Μάλιστα, μεγάλο λογοτεχνικά αφήγημα που ασχολούνται με τέτοιες φιγούρες, όπως είναι ο «Φράκεσταν» της Σέλλεϋ ή ο «Βρυκόλακας» του Πολιντόρι «παπάγονται» στην Αθήνα εκείνης της εποχής. Ο «Φράκεσταν» γράφεται όταν ο Βύρωνας επιστρέφει στην Ιταλία, μενάσω μετά την Ανατολική Μεσόγειο και αφηγείται στους Σέλλεϋ τις ιστορίες για στοιχεία που έχει σκούπα στην Αθήνα. Αντίτοιχα, ο Πολιντόρι είναι ένας γιατρός ο οποίος ακολουθεί τον Βύρωνα στο ταξίδι του. Επιπλέον, ένοιωθα ότι και η ιδέα του πολέμου, μιας της οποίας ήδη έλαβε την ασχολησία δύο οι εξεγέρσεις έχουν φθερή βία - σωματική, πολιτική και κοινωνική - αλλά και η ενασχόληση των εθνικών κρατών με ένα ένδοξο παρελθόν έχουν στοιχεία βαυπισμού.

Πώς θα εκφράσει τη έρευνά σας γι' αυτό το εγχείριμα επί σκηνής; Τι θα δούμε στην παράσταση;

Η συνέδεση με το σώμα μας και με την κίνηση είναι ταυτόχρονα πολύ αρχαία από την ποιητική ιστορία της Ελλάδας, έχει διάσημη παράδοση με την ιστορία της Αθήνας, επιπλέον